

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Mariany Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **P. R.**, bytom V., zastúpeného JUDr. P. D., advokátom v K., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. decembra 2007, č.k. 1Sd/138/2007-25, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28. decembra 2007, č.k. 1Sd/138/2007-25, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. z 9. augusta 2007 – ktorým podľa § 263a zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) a podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 100/1988 Zb.“) bol navrhovateľovi od 24. decembra 2004 **priznaný čiastočný invalidný dôchodok** v sume 4.009,- Sk mesačne, s tým, že čiastočný invalidný dôchodok sa podľa § 263 ods.1 zák.č.

461/2003 Z.z. považuje za invalidný dôchodok, pričom v uvedenej sume je zahrnutá úprava podľa zákona č. 306/2002 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 2002, o úprave dôchodkov priznaných v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia v znení zák.č. 639/2002 Z.z., zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z.z. o zvýšení dôchodkov v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia a zvýšenie podľa § 293a ods.3 a 5 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 43/2004 Z.z.

V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so závermi odporkyne, ktorá podľa jeho názoru nepochybila a pri vydaní napadnutého rozhodnutia postupovala v súlade so zákonom. Poukázal tiež na skutočnosť, že z kontrolného posudku jednoznačne a zhodne vyplynulo, že zdravotný stav navrhovateľa zodpovedá kritériám čiastočnej invalidity a navrhovateľ v konaní nepreukázal, že jeho zdravotný stav je dlhodobo nepriaznivý s dôsledkami charakterizujúcimi invaliditu podľa zákona č. 100/1988 Zb.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že odporkyňa a krajský súd nedostatočne zistili skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdili. Zdôraznil, že **z údajov uvedených v osobnom liste dôchodkového zabezpečenia**, tvoriaceho prílohu k rozhodnutiu odporkyne zo 6. augusta 2007 vyplýva, že odporkyňa priradila ku kalendárnym rokom 1998 a 1999, posudzovaným na účely vzniku nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok, systematický znak „F“, ktorý označuje dobu invalidity. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na fakt, že v rokoch 1998 a 1999 nebol invalidný, a teda ani nebol vedený odporkyňou v evidencii invalidných dôchodcov, ale bol v zmysle vtedy platného zák.č. 387/1996 Z.z. vedený vecne a miestne príslušným úradom práce v evidencii nezamestnaných občanov. Z uvedeného vyplýva, že k obdobiu rokov 1998 a 1999 mala odporkyňa v osobnom liste dôchodkového zabezpečenia navrhovateľa priradiť systematický znak „M“, označujúci dobu vedenia v evidencii nezamestnaných, a nie systematický znak „F“ označujúci invaliditu. V dôsledku toho, že odporkyňa takto nepostupovala, vychádza jej rozhodnutie z 9. augusta 2007 z nesprávne zisteného skutkového a právneho stavu, čo zároveň zakladá aj dôvodné podozrenie, že odporkyňa pri stanovení dávkovej formuly invalidného dôchodku navrhovateľa postupovala contra legem, nakoľko nepresne a neúplne zistila skutočný stav veci, pričom námietky navrhovateľa, ktorý poukazoval na túto administratívnu nezrovnalosť neakceptovala bez jasného odôvodnenia. Navrhovateľ mal zato, že samotná skutočnosť rozdielneho posudzovania uvedenej doby rokov

1998 a 1999 odporkyňou je veľmi významná z hľadiska započítania, resp. nezapočítania týchto rokov do celkového počtu rokov dôchodkového zabezpečenia, čo v konečnom dôsledku zásadným spôsobom ovplyvňuje stanovenie výslednej sumy, t.j. dávkovej formuly invalidného dôchodku. Za tohto stavu vo veci aj potvrdzujúci rozsudok krajského súdu je založený na nedostatočne zistenom skutkovom stave veci a jej nesprávnom právnom posúdení. Navrhovateľ dôvodil tiež tým, že odporkyňa, ako aj krajský súd **nedostatočne zohľadnili jeho aktuálny zdravotný stav**, ktorý je naďalej poznamenaný mnohými pretrvávajúcimi symptómami, odôvodňujúcimi sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľa, ako aj prekvalifikovanie percentuálnej miery poklesu pracovnej schopnosti v porovnaní so zdravými osobami, čo predpokladá dôslednejšie opätovné preskúmanie zdravotného stavu navrhovateľa posudkovým lekárom odporkyne. Navrhovateľ zároveň k odvolaniu pripojil lekárske nálezy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepovažovala dôvody uvedené navrhovateľom za opodstatnené. Zdôraznila, že zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa posúdili pre účely súdneho konania vecne príslušné orgány, pričom posudky boli vypracované po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľa a za jeho osobnej účasti. Vyhotovené posudky, ktoré sú logické a jednoznačné, boli okrem iného podkladom pre jej rozhodnutie, ako aj pre rozsudok prvostupňového súdu, ktorý navrhla potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým podľa § 263a zák.č. 461/2003 Z.z. po posúdení trvania invalidity, resp. čiastočnej invalidity podľa zák.č. 100/1988 Zb. rozhodla, že **navrhovateľovi priznáva čiastočný invalidný dôchodok od 24. decembra 2004** (t.j. odo dňa zníženia pôvodného invalidného dôchodku priznaného podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb.) v sume 4.009,- Sk mesačne, s tým, že čiastočný invalidný

dôchodok sa podľa § 263 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. považuje za invalidný dôchodok, pričom v uvedenej sume bola zahrnutá aj príslušná úprava o zvýšení dôchodkov.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľ v priebehu konania opakovane vyjadril nespokojnosť s tou skutočnosťou, že invalidný dôchodok, ktorý mu bol priznaný podľa § 29 zák.č. 100/1988 Zb. mu bol znížený na sumu zodpovedajúcu už len čiastočnému invalidnému dôchodku podľa § 37 zák.č. 100/1988 Zb. Podľa názoru navrhovateľa pre tento postup neboli dané dôvody, keďže jeho zdravotný stav je dlhodobo nepriaznivý a nedovoľuje mu vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

S poukazom na túto skutočnosť, krajský súd opodstatnene venoval pozornosť nielen tomu, či postup odporkyne zodpovedal meniacej sa právnej úprave nasledujúcej po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL.ÚS 25/05, ale aj tomu, či zmena invalidity na čiastočnú invaliditu bola u navrhovateľa náležite odôvodnená.

Odvolačný súd po oboznámení s podkladmi súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne, sa v plnom rozsahu stotožnil s krajským súdom v tom, že závery posudkov posudkových lekárov, vypracovaných pre účely predmetného konania, treba považovať za objektívne a presvedčivo odôvodnené.

Z uvedených posudkov vyplýva, že u navrhovateľa – ktorý bol za invalidného uznaný v roku 2003 pre novozistenú dilatačnú kardiomyopatiu dekompenzovanú – bol vyšetreniami v roku 2004 zdokumentovaný zlepšený zdravotný stav na základe kardiologického a nefrologického vyšetrenia, ergometrickým vyšetrením ukončený pri 110W. Z dôvodu, že celkový zdravotný stav bol u navrhovateľa po kardiálnej stránke zlepšený, bol od 24. decembra 2004 uznaný čiastočne invalidným.

Zo záverov posudku z 15. januára 2008 - vypracovaného pre účely prerokovania opravného prostriedku navrhovateľa – tiež vyplýva, že novšími ambulantnými kardiologickými a nefrologickými vyšetreniami dokumentovaný stabilizovaný zdravotný stav zdôvodňuje čiastočnú invaliditu, ktorá navrhovateľovi umožňuje vykonávať sústavné zamestnanie podľa doporučenej pracovnej rekomandácie.

Z uvedeného je zrejmé, že posudkoví lekári na základe objektívnych lekárskech nálezov vyhodnotili zdravotné ťažkosti navrhovateľa so záverom, že spôsobujú len čiastočnú invaliditu navrhovateľa podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zák.č. 100/1988 Zb.

Odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu vrátane administratívneho spisu odporkyne, skonštatoval, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa, ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa stotožnil. V odvolacom konaní navrhovateľ nepredložil také relevantné dôkazy, ktoré by závery uvedených posudkov spochybnili, resp. ktoré by tvrdili iný rozsah poškodenia, ako bol nimi ustálený.

Čo sa týka námietky navrhovateľa ohľadne nesprávneho vyznačenia údajov v jeho osobnom liste dôchodkového zabezpečenia, odvolací súd konštatuje, že je pravdou, že v tomto smere došlo zo strany odporkyne k pochybeniu, nakoľko v rokoch 1998 a 1999 navrhovateľ nebol invalidný, ale v tom čase bol vedený v evidencii nezamestnaných občanov. Táto skutočnosť však v konečnom dôsledku nemala za následok ukrátenie navrhovateľa na jeho právach, nakoľko napriek tomu, že uvedená doba bola nesprávne vyznačená, bola mu pre účely predmetného konania správne zhodnotená. Preto žalobcom namietaná vada nemá za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová